

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๖๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย

การจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า การให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งในและนอกราชอาณาจักร รวมตลอดถึงวิสาหกิจโรงแรม วิสาหกิจการนำเที่ยว วิสาหกิจการขนส่งและวิสาหกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ อ.ส.ท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของชาติ โดยส่งเสริมให้มีการ

เดินทางท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาสู่ประเทศไทย และส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทยและชาวต่างประเทศ

(๒) ศึกษา สำรวจ วิจัย และวางแผน เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวพร้อมทั้งโครงสร้างใหญ่ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง เช่น ท่าอากาศยาน ท่าเรือ เส้นทางคมนาคม ระบบการขนส่ง ระบบการสาธารณสุข โภค โรงแรม ภัตตาคาร และสถานพักผ่อนหย่อนใจ

(๓) ศึกษา สำรวจ วิจัย และเลือกกำหนดตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยในนานาประเทศตามลำดับความสำคัญ แล้วดำเนินการส่งเสริมการขาย ณ ตลาดนั้นๆ ในทุกกระบวนการที่จำเป็นและเหมาะสมกับตลาด เพื่อให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมากเพียงพอ และทันเวลากับความต้องการของธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย อาทิ วิชากิจการโรงแรม วิชากิจการนำเที่ยว และวิชากิจการขนส่ง

(๔) เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม ประเพณี นาฏศิลป์ การกีฬา ตลอดจนกิจการและ

บริการอื่นๆ อันจะเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางท่องเที่ยวมาสู่ประเทศไทย และให้มีการเดินทางท่องเที่ยวกระจายออกไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยอย่างกว้างขวาง

(๕) ติดต่อ ร่วมมือ และเข้าเป็นสมาชิกในองค์การ สถาบันหรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในและนอกราชอาณาจักรตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

(๖) ส่งเสริม ร่วมมือ หรือดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการศึกษาวิชาการต่างๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อสร้างบุคลากรให้เพียงพอและมีมาตรฐานทัดเทียมกับความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๗) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ส่วนราชการ องค์การ สถาบัน และสมาคมต่างๆ ในปัญหาอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๘) ช่วยเหลือ แนะนำ และร่วมมือในการจัดและดำเนินการทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามคำขอหรือของส่วนราชการ องค์การ สถาบัน สมาคม และบริษัทเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอันเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ

(๕) ส่งเสริมให้มีการฟื้นฟู บูรณะ และรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อม ความงามของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ของชาติและของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และส่งเสริมให้มีการพัฒนาตามความจำเป็นโดยมิให้เป็นภาระแก่คุณค่าของสมบัติแห่งชาติ

(๑๐) จัดทำอุปกรณ์ เพื่อการโฆษณาเผยแพร่ อาทิ แผ่นภาพ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ เอกสาร และวารสาร เพื่อส่งเสริมและชักจูงให้ประชาชนนิยมการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และชักจูงนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้เดินทางมาสู่ประเทศไทยมากยิ่งขึ้น อุปกรณ์เพื่อการโฆษณาเผยแพร่เหล่านี้ ไม่ทำเพื่อการค้ากำไร

(๑๑) ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของเยาวชน โดยร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กร สถาบัน สมาคม สโมสร และชมรมต่าง ๆ

(๑๒) ศึกษาพิจารณา และเสนอแนะเกี่ยวกับพิธีการเข้าเมือง เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ รวมทั้งเสนอแนะมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(๑๓) ศึกษา สํารวจ วิจัยสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว
ที่มีอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อนํามาพิจารณาเลือกและเสนอแนะ
ให้มีการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่เพิ่มขึ้นจากที่มี
อยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มพลังในการชักจูงนักท่องเที่ยวชาว
ต่างประเทศให้เดินทางมาสู่ประเทศไทยมากยิ่งขึ้น และให้
เดินทางท่องเที่ยวอยู่ภายในประเทศไทยนานวันยิ่งขึ้น

(๑๔) ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ องค์กร
สถาบัน สมาคม สโมสร ชมรม และบริษัทเอกชน เพื่อให้บรรลุ
ผลตามวัตถุประสงค์ ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) และ (๕) ของ
มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริม
การท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๑๒

“(๔) ดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ตั้งสาขาหรือตัวแทนทั้งภายในและภายนอก
ราชอาณาจักร เพื่อให้บริการข่าวสารและส่งเสริมอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวของประเทศไทย ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราช-
กฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่ง

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๔๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ท.
คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทย” ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
กรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการ
สำนักงานประมาท เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และ
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีรองนายกรัฐมนตรีหลายคน ให้รองนายก
รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
ให้ผู้อำนวยการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๔๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่
ในปัจจุบันการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญก้าวหน้าเป็น
ลำดับ สมควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้
กว้างขวางและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญของ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และในขณะเดียวกันสมควรปรับปรุงคณะ-
กรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชกฤษฎีกานี้